

[Aksel Larsen.]

side sørger for, at vi får mere gang i det billigere, men gode samfundsmæssige boligbyggeri og efterhånden trænger den privatkapitalistiske spekulation ud af byggeriet.

Man taler så meget om, at kapaciteten er begrænset, at der kun findes så og så megen arbejdskraft, og at det derfor ikke er muligt at bygge flere boliger end dem, der er i gang, ja, at der måske allerede er for mange i gang. Jeg tror ikke, dette er rigtigt. Jeg tror, at der meget vel kunne bygges adskilligt flere boliger end dem, man har i gang eller har planlagt — men naturligvis ikke, hvis man fortsætter med de hidtidige metoder. Teglstensbyggeri ved man hvad er, det kender man, det kan gøres godt. Men jeg tror alligevel ikke, at man ved at fortsætte med byggeri efter de traditionelle metoder vil være i stand til på én gang at dække det ny opkommende boligbehov, afhjælpe den eksisterende bolignød og sikre, at der bliver erstatningslejligheder til brug for de såkaldt saneringsramte. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at det må være muligt at udarbejde metoder for byggeri, der er mindre traditionelle, men ikke giver dårligere byggeri. Det burde være en opgave for statens byggeforskningsinstitut. Men det lader jo til, at byggeforskningsinstitutter af årsager, jeg indrømmer jeg ikke kender, sysler mere med småting og ikke med at løse dette meget store problem.

Jeg vil gerne henstille til regeringen i almindelighed og til den højtærede boligminister i særdeleshed — og måske i lige så høj grad til den højtærede overboligminister, som remplacerer boligministeren under debatten i dag — at interessere sig for dette spørgsmål, så det ikke bliver privatfolk, der skal finde ud af, hvorledes man kan nå frem til nye byggemetoder, men at staten som samfundets repræsentant gør, hvad den kan. Det er den vej, vi skal gå. Så vil vi få det fornødne boligbyggeri, og så vil vi få et boligbyggeri, som på én gang sikrer det nødvendige antal boliger, sikrer dem til en rimelig leje, sikrer fuld beskæftigelse i byggefagene og sikrer en stabil byggerytme.

Økonomiministeren (*Bertel Dahlgaard*):

En enkelt bemærkning af den sidste ærede taler giver mig anledning til at sige, at

Politikens bolig- og byggeartikler jo ikke skal godkendes af det radikale venstre, og de ville formentlig i visse tilfælde heller ikke kunne blive det.

Det har i øvrigt været meget interessant at sidde og høre på den i det store og hele meget stiltfærdige forhandling, der har fundet sted om disse problemer. Det, der i og for sig har skuffet mig mest, er, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen siger, at han ikke er tilfreds med den redegørelse, jeg har fremsat. Det havde jeg egentlig ventet han ville have været. Men jeg har forstået situationen sådan, at man har stillet denne forespørgsel, fordi man mente, det var ønskeligt, at offentligheden blev orienteret om visse nøgterne oplysninger, der er baggrunden for det igang sættelsesstop, der er gennemført. Nu har jeg svaret på det, man har spurgt om. Der er så adgang til for offentligheden at gøre sig bekendt med svaret, og jeg må selvfølgelig gå ud fra, at venstres presse også gengiver det.

Jeg ved ikke, om det ikke er mig tilladt at sige efter den tone, det ærede medlem hr. Axel Kristensen anvendte i dag ved fremsættelsen af sine argumenter, at jeg slet ikke har til hensigt at gå ind i disse politiske tirader og overdrivelser, og jeg tror i øvrigt heller ikke, befolkningen sætter særlig pris på dem. Det virkede næsten ligefrem velgørende efter det ærede medlems tale så at høre den sobre form, som det ærede medlem hr. Thestrup jo altid anvender her i tinget.

Overdrivelse sagde jeg. Ja, det er der tale om, når det ærede medlem hr. Axel Kristensen bruger sådanne udtryk som, at der er ført en boligpolitik, som ikke har levnet plads for privat byggeri, og man tænker på, at der i 1959 er påbegyndt 16 000 lejligheder ved privat byggeri — her taler jeg om kalenderåret; denne udvikling kan klarlægges længere frem i tiden, alt efter hvor stærkt byggeriet nu tiltager. Jeg skal blot nævne, at sidste efterår, i vinter og nu i foråret er den offentlige støtte blevet begrænset endnu mere, end hvad jeg gav udtryk for før. For hele finansåret 1959-60, altså indtil april 1960, vil der kun blive givet tilsagn om statsstøtte til ca. 8 000 lejligheder mod de oprindelig planlagte 16 000, noget, som måske ikke alt sammen kan